

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTEMENTUL PENTRU RELATIA CU PARLAMENTUL

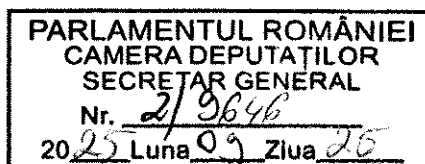
B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București. Tel: 0213143400 (int.3006). E-mail: de.parlament@guv.gov.ro

Nr. 7266/2025

Doa Ioana Bran
**Către: DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Ref. la: punctul de vedere al Guvernului aprobat în ședința Guvernului din data de 4 septembrie 2025

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în copie, **punctul de vedere al Guvernului** referitor la *propunerea legislativă privind completarea Legii 504/2002 publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr.534 din 22 iulie 2002 (Bp. 270/2025, Plx. 269/2025).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind completarea Legii nr.504/2002 publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002*, inițiată de domnul deputat aparținând minorităților naționale Nicolae-Miroslav Petrețchi împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, UDMR și minorități naționale (**Bp. 270/2025**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se crearea cadrului legal cu privire la comunicările audiovizuale cu caracter educativ privind pericolul dezinformării și importanța verificării informațiilor din surse sigure și multiple.

Totodată, potrivit inițiativei legislative, cheltuielile ocazionate de difuzarea mesajelor se plătesc din fondul de rezervă al Guvernului.

II. Observații

1. Cu privire la criteriul de departajare pentru radiodifuzorii privați pe baza audienței realizate pe parcursul anului anterior, conform art. 14¹³ alin. (2), precizăm că acest indice poate fi determinat doar în cazul radiodifuzorilor care au realizat transmisii neîntrerupte pe parcursul a 12 luni, însă, ar fi imposibil de determinat în cazul celor care au început să furnizeze servicii media audiovizuale cu mai puțin de 12 luni anterior momentului calculării acestui indice.

2. La art.42¹⁴ din Capitolul III⁸, nou introdus, se prevede astfel, *”Cheltuielile ocazionate cu difuzarea mesajelor prevăzute la art. 42¹³ se negociază de Consiliu cu radiodifuzorii și se plătesc din fondul de rezervă al Guvernului, în baza unui deviz și a facturilor emise”*.

Precizăm că, în conformitate cu alin. (2) al art. 30 din *Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, *„Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului se repartizează unor ordonatori principali de credite ai bugetului de stat și ai bugetelor locale, pe bază de hotărâri ale Guvernului, pentru finanțarea unor cheltuieli urgente sau neprevăzute apărute în timpul exercițiului bugetar”*.

Menționăm că, în conformitate cu prevederile pct. 8¹ de la alin. (1) al art. 2 din *Legea nr. 500/2002*, cheltuielile urgente sau neprevăzute au fost definite ca fiind *„acele cheltuieli generate de situații deosebite nou-apărute în timpul exercițiului bugetar, care necesită finanțare imediată și pentru care fondurile existente în bugetele ordonatorilor principali de credite sunt insuficiente în raport cu destinația acestora, din motive independente de voința ordonatorilor de credite”*.

În contextul celor menționate, considerăm că Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului nu poate constitui sursă de finanțare a cheltuielilor ocazionate cu difuzarea mesajelor prevăzute la art. 42¹³, din inițiativa legislative, ținând cont și de faptul că soldul acestui fond este variabil și influențat de sumele alocate pe bază de hotărâri ale Guvernului, precum și de sumele disponibilizate din economii înregistrate de ordonatorii principali de credite, potrivit prevederilor art. 54 din *Legea nr. 500/2002*.

De asemenea, cu referire la art. 42¹⁴ din inițiativa legislativă, semnalăm caracterul echivoc al acestuia, impunându-se clarificarea

intenției de reglementare și precizarea unor criterii care să stabilească limitele negocierii cheltuielilor ocazionate de difuzarea mesajelor prevăzute la art. 42¹³, întrucât norma în discuție este susceptibilă a genera o interpretare/aplicare neunitară.

3. Exigențele de calitate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din *Constituție* impun ca aceasta să întrunească trei cerințe de calitate - claritate, precizie și previzibilitate. Curtea Constituțională a statuat¹ că respectarea legilor este obligatorie, însă nu se poate pretinde unui subiect de drept să respecte o lege care nu este clară, precisă și previzibilă, întrucât acesta nu își poate adapta conduita ipotezei normative a legii. Detaliind cele trei exigențe, Curtea a precizat că cerința de claritate vizează caracterul neechivoc al reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea privește scopul și consecințele pe care le antrenează.

Menționăm, totodată, că, în jurisprudența sa², Curtea Constituțională a arătat că, prin reglementarea normelor referitoare la tehnica legislativă, legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ.

Astfel, *„respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară”* iar *„nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii”*.

4. Precizăm că textul inițiativei legislative ar necesita o serie de reformulări pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă

¹ Decizia nr. 1/2014 asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică, Decizia nr. 846/2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, Decizia nr. 193/2022 asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art. 6 alin. (9) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000

² Decizia nr. 26/2012 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2), art. 49 alin. (2), art. 54 și art. 56 din Legea privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate și Decizia nr. 448/2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune

prevăzute de *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, astfel indicăm, exemplificativ:

- în titlul propunerii era necesar să se indice titlul *Legii nr. 504/2002* și să se elimine referirea la datele de publicare în Monitorul Oficial;

- era necesară eliminarea referirii la modificarea *Legii nr. 504/2002* din partea introductivă a articolului unic, întrucât intervențiile preconizate au natura unor completări a actului de bază;

- enumerarea organismelor „care sunt implicate în combaterea dezinformării și a știrilor false” din cuprinsul art.42¹³ alin. (2), pentru un plus de previzibilitate; de asemenea, se impunea, marcarea cu punct a sfârșitului acestui alineat și eliminarea semnului de punctuație „:”

- era necesară completarea inițiativei legislative cu formula de atestare a autenticității legii prevăzută de art. 46 din *Legea nr.24/2000*.

Totodată, atașăm prezentului punct de vedere opinia Consiliului Național al Audiovizualului, transmisă prin adresa nr. 21294/21.07.2025.

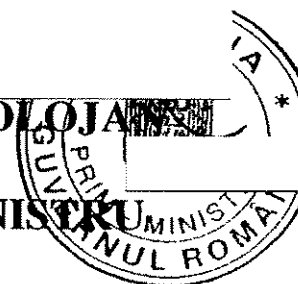
III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă.

Ilie-Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

Consiliul Național
al Audiovizualului

Autoritate
Publică
Autonomă

România
București

Bd. Li
Sect. 6

Către,

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL
Piața Victoriei nr. 1, Sector 1, București
Tel.: +4 021 316 36 77. Fax: +4 021 316 36 52 E-mail: drparlament@gg

Referitor la: adresa dumneavoastră nr. 5418/08.07.2025,
înregistrată la CNA sub nr. 21294/09.07.2025

În atenția Domnului Nini SĂPUNARU, Secretar de Stat

Stimate Domnule Secretar de Stat,

Întrunit în ședință publică în data de 16 iulie 2025, Consiliul Național al Audiovizualului a analizat „*Propunerea legislativă privind completarea Legii 504/2002 publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002*” (Bp. 270/2025) și vă comunicăm opinia motivată a instituției privind respingerea, ținând seama de următoarele aspecte:

Inițiativa legislativă B270/2025 vizează stabilirea unui cadru legal în baza căruia Consiliul Național al Audiovizualului să poată organiza și promova campanii naționale de informare, de educare media, a publicului larg împotriva manipulării prin știri false. Prin proiectul de Lege se intenționează includerea unui capitol în Legea audiovizualului care să reglementeze modalitatea de desfășurare a unor campanii menite să asigure echilibrul între libertatea de exprimare și responsabilitatea socială a furnizorilor de servicii media audiovizuale.

Prin propunerea legislativă B270/2025 se preconizează introducerea unui nou punct, punctul 4² la art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul cuprins: „*transmiterea informațiilor și a comunicatelor oficiale ale autorităților publice cu privire la pericolul dezinformării și importanța verificării informațiilor din surse sigure și multiple*” și a unui nou capitol, Capitolul II,² cu denumirea „*Comunicări audiovizuale cu caracter educativ privind pericolul dezinformării și importanța verificării informațiilor din surse sigure și multiple*”.

Referitor la art. 17 alin. (1) lit. d) pct. 4² din proiectul de Lege, precizăm că norma propusă ar implica, ca în aplicarea dispozițiilor Legii audiovizualului, Consiliul să emită decizii cu caracter de norme de reglementare în vederea realizării atribuțiilor sale prevăzute expres în lege și, cu precădere, cu privire la „*transmiterea informațiilor și a comunicatelor oficiale ale autorităților publice cu privire la pericolul dezinformării și importanța verificării informațiilor din surse sigure și multiple*”. Din punct de vedere juridic, aplicabilitatea acestei dispoziții presupune fie dezvoltarea unor norme de nivel secundar, spre exemplu, în Codul audiovizualului, fie stabilirea unei decizii care să stabilească detalierea normei generale din lege.

Plecând de la această premisă, semnalăm că ipoteza prevăzută la pct. 4² de la art. 17 alin. (1) lit. d) din proiect nu ține cont de faptul că obiectul reglementării, anume, pericolul dezinformării și importanța verificării informațiilor din surse sigure și multiple, poate constitui o tematică prea generală, care extinde și domeniul de aplicabilitate, pe lângă pct. 4 de la aceleași prevederi, care se referă la transmiterea informațiilor și a comunicatelor oficiale ale autorităților publice cu privire la calamități naturale, starea de necesitate sau de urgență, starea de asediu ori de conflict armat și pe lângă pct. 4¹ despre transmiterea informațiilor și a comunicatelor oficiale ale autorităților publice cu privire la consecințele consumului și traficului de droguri în rândul cetățenilor și ale traficului de persoane.

Prin faptul că se recurge la reglementarea unor norme cu caracter obligatoriu pentru o situație particulară de difuzare a informațiilor și a comunicatelor oficiale ale autorităților publice cu privire la pericolul dezinformării și importanța verificării informațiilor din surse sigure și multiple, apreciem că se va crea și o discriminare în raport cu alte tematici sau situații care pot declanșa un șir de proiecte de lege cu diferite obiecte de reglementare pentru transmiterea informațiilor și a comunicatelor oficiale ale autorităților publice, de asemenea, și prin includerea unor capitole aferente acelei tematici.

Mai mult, potrivit art. 10 alin. (3) lit. i) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de garant al interesului public în domeniul comunicării audiovizuale, Consiliul are obligația să asigure creșterea nivelului de sensibilizare a opiniei publice în legătură cu utilizarea serviciilor media audiovizuale, prin dezvoltarea și promovarea educației pentru media la nivelul tuturor categoriilor sociale, inclusiv prin intermediul sau în parteneriat cu Ministerul Educației. Drept urmare, instrumentul de educație în domeniul mediei audiovizuale și sporirea gradului de informare a publicului sunt demersuri care decurg din obligațiile conferite de lege.

În legătură cu **Capitolul III⁸ din proiect, „Comunicări audiovizuale cu caracter educativ privind pericolul dezinformării și importanța verificării informațiilor din surse sigure și multiple”**, se constată că se intenționează difuzarea unor comunicări audiovizuale cu caracter educativ privind pericolul dezinformării și importanța verificării informațiilor din surse sigure și multiple.

Pentru dispozițiile propuse, enunțăm următoarele:

La **art. 42¹³ alin. (1) din proiect**: Norma propusă se referă la stabilirea unor condiții pe care trebuie să le îndeplinească comunicările audiovizuale cu caracter educativ privind pericolul dezinformării și importanța verificării informațiilor din surse sigure și multiple. Față de propunerea formulată, semnalăm că trebuie să se clarifice tipul de conținut audiovizual care va fi reglementat.

Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, operează cu termenul de „comunicare audiovizuală”, care se referă la conținutul audiovizual în sens larg, și cu termenul de „comunicare comercială audiovizuală”, care vizează promovarea inclusă într-un program sau într-un material video generat de utilizator în schimbul unei plăți sau al unei retribuții similare unei plăți ori în scopul autopromovării și care include, printre altele, publicitatea radiodifuzată sau televizată, sponsorizarea, teleshoppingul și plasarea de produse.

La **art. 42¹³ alin. (2) din proiect**: Prin dispozițiile propuse la alin. (2), potrivit cărora „*conținutul și elaborarea comunicărilor audiovizuale cu caracter educativ se stabilesc de către Consiliu după consultarea cu organismele care sunt implicate în combaterea dezinformării și a știrilor false*”, apreciem că stabilirea în sarcina Consiliului a elaborării „comunicărilor audiovizuale cu caracter educativ” **aduce atribuții noi, care implică alocarea suplimentară de resurse umane, materiale și financiare în vederea îndeplinirii acestora**. Consiliul nu deține competențe și nici resursele necesare pentru elaborarea unor comunicări audiovizuale, ci are competențe pentru supravegherea respectării prevederilor legale de către furnizorii de servicii

reglementate de Legea audiovizualului. Pentru extinderea acestor competențe trebuie să se ia în considerare implicațiile care pot decurge dintr-o astfel de normă.

La **art. 42¹³ alin. (3)-(5) din proiect**: Dispozițiile propuse la alin. (3) și (4) ale art. 42¹³ fac referire la un al tip de comunicare audiovizuală, din perspectivă terminologică, anume „*campanie de informare publică*”, unde menționăm că legislația din domeniul audiovizualului stabilește reguli speciale pentru campaniile de informare publică, încadrându-le la campanii noncomerciale, difuzate în mod gratuit și care nu intră în calculul duratei legale alocate publicității. În plus, decizia editorială de difuzare a campaniilor de informare publică în regim noncomercial aparține exclusiv radiodifuzorilor. Ca atare, norma ar trebui să se refere la voința radiodifuzorilor, nu la obligația acestora de difuzare a unor campanii de informare publică, întrucât prin stabilirea unei obligații se intervine în independența lor editorială, drept care este recunoscut și garantat de lege.

Mai mult, trebuie să se stabilească și sub ce regim vor fi difuzate acele campanii de informare publică, dacă vor intra în calculul duratei legale alocate publicității, mai ales având un caracter contra cost, care în conformitate cu prevederile Legii audiovizualului, se încadrează la regulile privind comunicările comerciale audiovizuale.

Alin. (3) și (5) nu țin cont de principiul libertății editoriale, deoarece prin ipotezele „*selectarea posturilor de radio și de televiziune*”, „*campania de informare publică se va derula lunar*” și „*vor difuza mesajele stabilite de Consiliu*” se intervine în decizia editorială a radiodifuzorilor, ceea ce contravine prevederilor legale.

Stabilirea prin alin. (4) ca, înainte cu 30 de zile de data începerii campaniei de informare publică, Consiliul să trimită posturilor de radio și de televiziune selectate materialele de informare în scopul adaptării acestora la grila de program creează, de asemenea, o încălcare a libertății editoriale, întrucât se interpretează că autoritatea intervine în organizarea grilei de programe a radiodifuzorilor.

La **art. 42¹³ alin. (6) din proiect**: Pe raportare la argumentele enunțate anterior pentru alin. (3)-(5) ale aceluiași articol, pentru aplicabilitatea dispoziției propuse se depășește aria de competență a Consiliului, având în vedere protejarea libertății editoriale.

La **art. 42¹⁴ din proiect**: Norma propusă dispune că acele „*cheltuieli ocazionate cu difuzarea mesajelor prevăzute la art. 42¹³ se negociază de Consiliu cu radiodifuzorii și se plătesc din fondul de rezervă al Guvernului, în baza unui deviz și a facturilor emise*”, fără a se stabili plafonul alocat de Guvern pentru campaniile de informare publică. Totodată, nu se indică termenul sau perioada de întocmire și de transmitere a devizului către Guvern.

În plus, se constată că forma proiectului de Lege B270/2025 se aseamănă cu punctele 3 și 4 ale articolului unic din **Legea nr. 27/2025** pentru modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002 (publicată în Monitorul Oficial nr. 261 din 25 martie 2025; intrare în vigoare: 28.03.2025), care vizează consecințele consumului și traficului de droguri în rândul cetățenilor și ale traficului de persoane. Precizăm că pentru proiectul de Lege, Plx. 549/2023, care a stat la baza adoptării Legii nr. 27/2025, Consiliul Național al Audiovizualului a dat **aviz negativ**.

Pe cale de consecință, evidențiem faptul că informarea publicului constituie o prioritate în activitatea Consiliului Național al Audiovizualului, și teme, precum „*pericolul dezinformării și importanța verificării informațiilor din surse sigure și multiple*”, sunt de interes major în spațiul audiovizual, iar un astfel de demers de informare, prin derularea unor campanii de informare publică, ar reprezenta o acțiune proactivă, ca activități pentru promovarea educației în domeniul mediei audiovizuale. **Însă nu se poate impune difuzarea acestora prin intermediul unui act normativ**, având în vedere dispozițiile legale aflate în vigoare din domeniul audiovizualului.

Referitor la fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precizăm că nu intră în sfera de competență a Consiliului Național al Audiovizualului aprecierea impactului financiar al măsurilor propuse prin proiectul de lege, asupra bugetului general consolidat.

Cu deosebită considerație

VALENTIN-ALEXANDRU JUCAN

VICEPREȘEDINTE

